

Publicerad 2011-04-12 12:57 av Mystica

Själens kärlek

För mig är Du vinden, du är havet, jorden och himlen,
Du finns alltid med mig, men ändå kan jag inte komma dig nära
För mig är Du månen, starkast lysande, vackrast på himlascenen,
Så nära... men ändå för långt borta för att kunna röras vid...

För mig är Du styrkan,
Styrkan som håller mig uppe, när livet tynger ner mig
För mig är Du tryggheten,
Det är till känslan av din famn jag går, när världen omkring mig rämnar
För mig är Du trösten,
Tanken som torkar mina tårar och läker mina sår
För mig är Du ljuset,
som lyser upp i stormen, som lotsar mig säkert i hamn...

Så svårt att förklara, omöjligt, ens för mig att förstå
Hur en tiondels sekund har styrkan att påverka mig så...
I ett år har jag funderat, resonerat, försökt förtränga, glömma!
Det enda jag förstått, är att det är inte kärlek... utan djupare än så...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mystica med Poeter.se id #37204 innehar upphovsrätten